

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4528/2023
27.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Мирослав Тешић и Иван Тешић адвокати из ..., против тужене Основне школе „Вукосав Јанковић“ из Кремана, чији је пуномоћник Слободан Витић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 64/23 од 19.09.2023. године, у седници одржаној дана 27.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 64/23 од 19.09.2023. године, првог става изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 64/23 од 19.09.2023. године у тачки два другог става изреке тако што **се обавезује** тужена да на име трошкова поступка исплати тужиљи износ од још 33.000,00 динара у року од осам дана од достављања преписа пресуде, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 64/23 од 19.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П1 140/22 од 03.11.2022. године у другом и трећем ставу изреке којима је одбијен тужбени захтев за поништај као незаконитог решења директора тужене о отказу уговора о раду број .. од 31.08.2020. године и одлуке Школског одбора број .. од 30.09.2020. године, и враћање тужиље на радно место које одговара њеној стручној спреми. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ужицу П1 140/22 од 03.11.2022. године у првом и четвртном ставу изреке тако што су решење директора тужене о отказу уговора о раду број .. од 31.08.2018. године и Одлука Школског одбора тужене број .. од 30.09.2020. године поништени као незаконити (тачка 1) и обавезана тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиљи износ од 81.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првог и тачке 2 другог става изреке, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да је тужилина ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је уговором о раду од 13.12.2016. године, без конкурса, засновала радни однос са туженом на одређено време на радном месту професора ... у издвојеном одељењу, до коначности одлуке о избору кандидата. Странке су 01.09.2017. године закључиле анекс тог уговора којим је измењен проценат радног ангажовања тужиле и висина њене плате. Тужила је од 13.08.2018. године била привремено спречена за рад (због компликација у вези са одржавањем трудноће), а коришћење породилског одсуства започела је 24.01.2019. године. Решењем туженог број .. од 31.08.2018. године отказан је тужилин уговор о раду на одређено време од 13.12.2016. године, са даном доншења тог решења. Одлуком Школског одбора тужене број .. од 30.09.2020. године одбијена је жалба тужиле изјављена против тог решења. Странке су 31.08.2018. године закључиле нови уговор о раду на одређено време, почев од 01.09.2018. године па до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс, а најкасније до 31. августа текуће школске године. Закључена су и два анекса тог уговора: од 24.01.2019. године, којим је измењен члан 1. уговора о раду тако што је рок на који је тужила засновала свој радни однос на одређено време продужен до истека коришћења права на плаћено одсуство и одсуство ради неге детета, када ће се уговор отказати ако се уговорне стране другачије не договоре и од 06.03.2020. године, којим је измењен претходни анекс уколико што је уговорено да радни однос тужиле на одређено време траје најкасније до 31.08.2020. године. Тужила је почела да ради током марта 2020. године, а уговор о раду од 31.08.2018. године и његови анекси су јој уручени у јуну 2020. године, када их је она и потписала. Решењем тужене број .. од 31.08.2020. године отказан је уговор о раду од 31.08.2018. године, а одлуком Школског одбора тужене број .. од 03.09.2020. године одбијена је тужилина жалба.

На основу тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о законитости решења којим је отказан уговор о раду на одређено време који су странке закључиле 31.08.2018. године.

Одредбом члана 175. тачка 1. Закона о раду прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован. Уговором о раду од 31.08.2018. године, са анексима од 24.01.2019. године и 06.03.2020. године, тужила је засновала радни однос на одређено време најкасније до 31.08.2020. године. Како је рок на који је заснован радни однос истекао, тужили је радни однос престао по самом закону, тако да су одлуке тужене о отказу уговора о раду законите.

Тужилином ревизијом се одлука о главној ствари, по оцени Врховног суда, неосновано побија због погрешне примене материјалног права.

Закључењем уговора о раду од 31.08.2018. године измењени су услови под којима је тужила без конкурса засновала радни однос на одређено време, уговором о раду од 13.12.2016. године, утолико што је трајање радног односа временски ограничено са 31. августом текуће школске (2018/2019) године. Означени уговор закључен је у складу са Законом о основама система образовања и васпитања („Службени гласник Републике Србије“ број 88/17) који је ступио на снагу током трајања радног односа тужиле на одређено време по уговору о раду од 13.12.2016. године. Одредбом члана 155. став 1. тог закона прописано је да се радни однос на одређено време у установи образовања и васпитања заснива на основу конкурса, спроведеног на начин прописан за заснивање радног односа на неодређено време, а изузетно без конкурса и до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата, а најкасније до 31. августа текуће школске године (став 3. тачка 3). Зато правноснажност пресуде којом су поништена решења о отказу уговора о раду од 13.12.2016. године не утиче на радно-правни статус тужиле заснован новим уговором о раду, којим је рок трајања радног односа на одређено време био временски ограничен са 31.08.2020. године.

У ревизији се понављају жалбени наводи о недостацима диспозитива решења о отказу уговора о раду број .. од 31.08.2020. године - изостанак података о анексима уговора о раду од 31.08.2018. године, односно погрешној форми одлуке Школског одбора тужене. Ове жалбене наводе је другостепени суд већ ценио, а разлоге нижестепеног суда којима је образложена оцена њихове неоснованости прихвата и ревизијски суд. У овом случају, како правилно закључују нижестепени судови, нема погрешне примене чланова 34-56 Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник Републике Србије“ број 21/15 ... 92/20), јер је тим одредбама уређен престанак радног односа због престанка потребе за радом запослених. Тужилји радни однос код тужене није престао по том основу, већ због протекла рока на који је заснован.

Међутим, основани су наводи тужиле да је другостепени суд погрешно применио члан 150. став 1. ЗПП зато што је одбио да досуди трошкове за састав жалбе против решења о отказу уговора о раду од 13.12.2016. године. Наведеном одредбом прописано је да су парнични трошкови издаци учињени у току и поводом поступка. Трошкови састава жалбе против решења директора тужене су трошкови поводом поступка. Одредбом члана 168. став 8. Закона система образовања и васпитања прописано је да у радном спору запослени побија коначно решење и да тужбом мора обухватити првостепено и другостепено решење. Зато су трошкови за састав жалбе били нужни и представљају део тужилјиних парничних трошкова, с обзиром да је она успела у спору по захтеву за поништај решења о отказу означеног уговора о раду, у висини од 33.000,00 динара одређеној применом Адвокатске тарифе.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом, а на основу члана 416. став 1. у вези члана 420. став 6. истог закона као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић